

Dispoziitivul

Articolul 29 și articolul 39 alineatele (2) și (3) din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (A treia directivă privind „asigurarea generală”) și articolul 8 alineatul (3) din Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/49, trebuie interpretate în sensul că nu se opun reglementării unui stat membru care prevede, în cadrul contractelor de asigurări de sănătate care nu au legătură cu activitatea profesională, dispoziții potrivit cărora prima, franșiza și prestația nu pot fi adaptate anual decât:

- pe baza indicelui prețurilor de consum sau
- pe baza unui indice denumit „medical” dacă și în măsura în care evoluția acestui indice o depășește pe cea a indicelui prețurilor de consum sau
- după ce s-a obținut autorizația unei autorități administrative, însărcinată cu controlul întreprinderilor de asigurări, sesizată la cererea întreprinderii de asigurări interesate, atunci când această autoritate constată că aplicarea tarifului acestei întreprinderi, în pofida adaptărilor tarifare calculate pe baza acestor două tipuri de indici, determină sau riscă să determine pierderi.

Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei astfel de reglementări în cazul în care nu există o măsură mai puțin constrângătoare care să permită realizarea, în aceleași condiții, a obiectivului de protecție a consumatorului față de creșterile importante și neașteptate ale primelor de asigurări, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 32, 4.2.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 martie 2013 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit] — ITV Broadcasting Limited și alții/TV Catch Up Limited

(Cauza C-607/11) (¹)

[Directiva 2001/29/CE — Articolul 3 alineatul (1) — Difuzarea de către un terț prin internet a emisiunilor unor organisme comerciale de radiodifuziune televizată — „Live streaming” — Comunicare publică]

(2013/C 123/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

Pârâtă: TV Catch Up Limited

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230) — Noțiunea „comunicare publică” — Autorizarea, de către titularii dreptului, a difuzării programelor lor de televiziune prin rețeaua terestră gratuită fie pe întregul teritoriu al unui stat membru, fie pe o zonă geografică limitată din acesta — Serviciu de difuzare în flux continuu, asigurat de un organism de radiodifuziune și televiziune terț pentru abonații individuali care plătesc taxa pentru servicii audiovizuale și care pot, astfel, să recepționeze emisiunile în direct prin flux video pe internet

Dispoziitivul

1. Noțiunea „comunicare publică” în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretată în sensul că acoperă o retransmisie a operelor incluse într-un program televizat difuzat pe cale terestră
  - care este efectuată de alt organism decât organismul de radiodifuziune sau de televiziune inițial,
  - printr-un flux continuu prin internet pus la dispoziția abonaților organismului menționat, care pot recepționa această retransmisie prin conectare la serverul său,
  - chiar dacă acești abonați se află în zona de recepție a programului televizat difuzat pe cale terestră menționat și pot recepționa în mod legal acest program printr-un receptor de televiziune.
2. Răspunsul la prima întrebare nu este influențat de faptul că o retransmisie, precum cea în discuție în cauza principală, este finanțată prin publicitate și prezintă astfel un caracter lucrativ.
3. Răspunsul la prima întrebare nu este influențat de faptul că o retransmisie, precum cea în discuție în cauza principală, este efectuată de un organism care se află în concurență directă cu organismul de radiodifuziune sau de televiziune inițial.

(¹) JO C 65, 3.3.2012.